

1.

773-786

Alvinus amicum in monasterium se abditurum confirmat. De Benedicto monacho.
773—786.

Cod. H fol. 61'—62'.

Edd. F 211, J. 8, — Migne col. 485.

DILECTISSIMO* AMICO TOTIUS PROSPERITATIS PRAESENTIS ET AETERNAE
BEATITUDINIS PERPETUAM SALUTEM.

5

Magna mihi laetitia est de bona voluntate vestra, quam audiui a fratre nostro Benedicto¹ in vobis esse. Opto atque Deum deprecor, ut citius cum omni convenientia perficiatur. Scriptum est enim: 'Ne tardes converti ad dominum Deum; quia nescis, quid ventura pariat dies'. Erue te de harum carcere tribulationum, quae in hoc mundo fidelium animos torquere solent^b; sicut scriptum est: 'Multae tribulationes iustorum'; ut, quod sequitur, tibi evenire merearis: 'Sed de his omnibus liberavit eos Dominus'. Et cave diligentissime, ne qua te, aratrum Domini tenentem, iniustitia retro revocet. Nemo miles sarcinis alienis onustus ad bella bene procedit, nisi armis tantummodo victricibus, vel ad defensionem sui vel ad laesionem adversarii.

15

Omnia quae vobis demandare necessaria videbantur mihi fidelissimo fratri Benedicto dixi: loca, adiutorium et animi constantiam.

Sed scire debes, quod in omni loco, ubi hominum conversatio est plurimorum, utrumque et boni et mali inveniuntur. Sed sapiens animus utrorumque utatur magisterio; id est, ut malorum caveat malitiam, et bonorum sequatur iustitiam. Mens² regalis², quae homini data est, discernere debet, quae sint cavenda et quae sint sequenda; nec multum de loco diffidere vel etiam confidere. Quia, si locus adjuvare potuisset, numquam angelus de caelo cecidisset vel homo in paradyso positus peccasset. Sed regnum Dei, ut ipsa veritas ait, intra nosmetipsos quaerendum est. Et psalmista: 'Timete Dominum omnes sancti eius, quia nihil deest timentibus eum'. Timor Domini peccare vetat, dum homo ubique Dei sibi praesentiam agnoscit et timet. Quem^c qui conscius habet cogitationum verborum vel operum suorum, hunc habiturus est et iudicem. Nec eum quicquam effugit nostri nec aliquid iniudicatum demiserit; quia, sicut dictum est, unicuique reddet secundum opera sua. Dum tempus habemus, operemur bonum, quia post mortem non est tempus operandi, sed tempus mercedem recipiendi. Haec cogitans, carissime fili, tui ipsius curam habeto, memor, de quantis te liberavit Deus periculis. Illum ama et ad eius misericordiam convertere, ut deleantur delicta tua et merearis locum refrigerii lucis et pacis recipere cum sanctis Dei. Meique memor cum Dei servientibus pro teque intercedentibus valeas perpetua prosperitate, dulcissime amice.

35

1. *) dilectissimis H b) solet H c) Quia H

1) Hunc Benedictum fratrem eundem esse existimo, per quem Alvinus Leutfredum episcopum de se ipso certiores facere voluit, ideoque hanc epistolam eidem tempori, cui et sequentem, assignare velim, praesertim cum in codice alteri antecedit. 2) i. e. mens, quae hominem regit. J.